

## POSTANOWIENIE

Dnia 15 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek (przewodniczący)

SSN Jarosław Matras

SSN Waldemar Płóciennik (sprawozdawca)

w sprawie **M. W.**

skazanego z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 15 stycznia 2025 r.,  
kwestii wznowienia z urzędu postępowania kasacyjnego zakończonego  
postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 2024 r., I KK 360/24, o  
oddaleniu kasacji obrońców jako oczywiście bezzasadnych,  
w związku z sygnalizacją obrońcy skazanego zaistnienia bezwzględnej przyczyny  
odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

### **p o s t a n o w i ł**

**1. na podstawie art. 542 § 3 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. wznowić postępowanie kasacyjne,**

**2. uchylić postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 2024 r., I KK 360/24 i przekazać kasacje wniesione przez obrońców skazanego od prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 7 grudnia 2023 r., sygn. akt II AKa 211/23, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 1 grudnia 2022 r., sygn. akt II K 212/20, do ponownego rozpoznania Sądowi Najwyższemu – Izbie Karnej w postępowaniu kasacyjnym,**

**3. wydatkami postępowania wznowieniowego obciążyć Skarb Państwa.**

## UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 listopada 2024 r. w sprawie I KK 360/24, Sąd Najwyższy oddalił kasację obrońców skazanego od prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 7 grudnia 2023 r., sygn. akt II AKa 211/23, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Zielnej Górze z dnia 1 grudnia 2022 r., sygn. akt II K 212/20, jako oczywiście bezzasadne.

W dniu 22 listopada 2024 r. wpłynęło do Sądu Najwyższego pismo obrońcy skazanego M. W., nazwane wnioskiem, wskazujące na potrzebę wznowienia z urzędu postępowania kasacyjnego zakończonego opisanym postanowieniem, albowiem zostało ono wydane przez sędzię Małgorzatę Bednarek, powołaną na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego z rekomendacji Krajowej Rady Sądownictwa w składzie określonym ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw i z tego powodu dotknięte jest uchybieniem w postaci bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Obrońca powołał się m.in. na mającą moc zasady prawnej, wiążącą wszystkie składy Sądu Najwyższego – stosownie do art. 87 § 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym – uchwałę trzech połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/20, zgodnie z którą w takim układzie procesowym zachodzi bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., tj. nienależyta obsada sądu oraz przywołał pogląd prawny wyrażany w orzecznictwie Sądu Najwyższego, dopuszczający możliwość wznowienia postępowania kasacyjnego, w którym postanowieniem oddalono kasację oraz wyroki Europejskiego Trybunału Praw Człowieka i Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że pismo obrońcy, chociaż nazwane wnioskiem, stanowi w istocie skierowaną do Sądu Najwyższego sygnalizację potrzeby działania z urzędu. Wskazuje na to zresztą przywołanie we wstępnej części pisma art. 9 § 2 k.p.k., a nadto – stosownie do art. 542 § 3 k.p.k. do wznowienia postępowania z powodu zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 k.p.k. może dojść tylko z urzędu, strona nie może zatem wnieść nadzwyczajnego środka zaskarżenia w postaci wniosku o wznowienie postępowania w oparciu o tę podstawę, co nie pozbawia jej prawa sygnalizowania potrzeby działania z urzędu. Przekonanie autora pisma o potrzebie wznowienia postępowania z urzędu powoduje, że jego wywody zmierzające do wykazania, iż podstawy do wznowienia postępowania należy upatrywać także w treści art. 540 § 3 k.p.k., są zbędne.

Sygnalizacja obrońcy skazanego zmierzająca do wykazania potrzeby wznowienia postępowania kasacyjnego zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 2024 r. w sprawie I KK 360/24, okazała się trafna, albowiem w sprawie zaistniała bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., tj. nienależyta obsada sądu.

Sąd Najwyższy w niniejszym składzie w pełni podziela wyrażony w licznych orzeczeniach pogląd prawny o dopuszczalności wznowienia postępowania kasacyjnego, w którym wydano postanowienie o oddaleniu kasacji, tak m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 14 czerwca 2023 r., II KO 73/22; z dnia 14 czerwca 2023 r., III KO 43/23; z dnia 21 czerwca 2023 r., V KO 30/22; z dnia 23 sierpnia 2023 r., II KO 75/23; z dnia 18 października 2023 r., I KO 33/23; z dnia 6 listopada 2023 r., I KO 56/23.

W rozpoznawanej sprawie nie ma wątpliwości, że na etapie postępowania kasacyjnego zaistniała bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w związku z orzekaniem w przedmiocie wniesionych kasacji przez sędzię SN Małgorzatę Bednarek. Wynika to zarówno z pierwszej tezy uchwały składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2020 r. – będącej zasadą prawną, jak i z drugiej tezy uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 2 czerwca 2022 r. (sygn. akt

I KZP 2/22). Nienależytą obsada sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. będzie zachodzić zawsze wtedy, gdy w składzie sądu będzie zasiadała osoba powołana na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3), a tak właśnie było w sprawie skazanego M. W..

Dodatkowym powodem wznowienia postępowania są również okoliczności powołania sędzi Małgorzaty Bednarek do orzekania w Izbie Karnej Sądu Najwyższego. Po pierwsze, powołanie jej w nietransparentnej procedurze w 2018 r. do orzekania w mającej charakter sądu specjalnego Izbie Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego, po wtóre, po likwidacji Izby Dyscyplinarnej w 2022 r., przeniesienie decyzją Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, w sposób stanowiący ominięcie wymogów określonych w art. 179 Konstytucji RP (zob. w tym przedmiocie postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 26 października 2023 r., II KK 82/23; z dnia 1 marca 2024 r., II KK 493/22; z dnia 7 marca 2024 r., IV KK 571/23), do orzekania w legalnej Izbie Sądu Najwyższego. Uznać należy za zasadne, wyrażone we wskazanych orzeczeniach stanowisko, iż „akty nominacji na stanowiska w Izbie Dyscyplinarnej, jako organie, który od początku zasadnie traktowany był jako organ niespełniający konstytucyjnego i konwencyjnego wymogu sądu niezależnego i bezstronnego <<ustanowionego ustawą>> (zob. pkt 4 powołanej już uchwały Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/20 oraz wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z dnia 22 lipca 2021 r., Reczkowicz przeciwko Polsce, skarga nr 43447/19), podjęte przez Prezydenta RP wyłącznie w ramach konkursu na stanowiska w tej Izbie, nie obejmują powołania do każdej innej Izby Sądu Najwyższego i tym samym nie wywołują skutków związanych z takim powołaniem. Wadliwość pierwotnego powołania, niezależnie od intencji ustawodawcy, który w nowelizacji ustawy o Sądzie Najwyższym z 2022 r. usunął istniejące dotąd formalne ograniczenia w przenoszeniu sędziów tej Izby, nie mogą prowadzić do usankcjonowania tej pierwotnej wady, a tym bardziej uprawniać do orzekania w innych Izbach Sądu Najwyższego. Ta pierwotna wadliwość powołania na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego w konkursie do Izby Dyscyplinarnej nie może być również w drodze wtórnych – mających charakter techniczny – zabiegów

konwalidowana. Skutek taki (konwalidacja) mógłby zostać osiągnięty wyłącznie poprzez przeprowadzenie prawidłowej procedury powołania i to powołania do prawidłowo ukształtowanego sądu, co w wypadku sędziego Małgorzaty Bednarek do chwili obecnej nie nastąpiło” (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 listopada 2024 r., III KK 27/24).

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy postanowił wznowić postępowanie kasacyjne oraz uchylić postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 2024 r., sygn. akt I KK 360/24 o oddaleniu kasacji jako oczywiście bezzasadnych i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Najwyższemu - Izbie Karnej.

ł.n

r.g.